

POKRAKA (2) *sb f*

o oraz oba a jasne.

sg N pokraka (1). ◇ pl A pokraki (1).

Sł stp brak, Sł stp nazw os (?), Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Coś złego, godnego ubolewania; tragicus eventus, tragicum malum, tragoedia Cn (2) : po którym zámieniu wnet była w Czechách wielka pokráká/ gdy dla Wiáry vpádlá była kárność póspolita LeovPrzep Bv; Cóż to wždy córko moiá? czylić iuz Bóg iáki Odiął rozum/ iż broifz ták dziwné pokráki? GosłCast 25.

KO